

BŮH JE TEN, KDO OBNOVUJE TVOJI DŮSTONOST

První čtení: *Spravedlivým se hnusí podlý člověk, svévolníkovi se hnusí, kdo jde přímou cestou.* (Příslaví 29:27)

* * *

Základ kázání vychází z proroka Zacharjáše 3:1-10

1 Potom mi ukázal velekněze Jóšuu, jak stojí před Hospodinovým poslem, a po pravici mu stál satan, aby proti němu vnesl žalobu. 2 Hospodin však satanovi řekl: „Hospodin ti dává důtku, satane, důtku ti dává Hospodin, který si vyvolil Jeruzalém. Což to není oharek vyrvaný z ohně?“ 3 Jóšua totiž, jak stál před poslem, byl oblečen do špinavého šatu. 4 A Hospodin se obrátil k těm, kteří tu před ním stáli: „Svlékněte z něho ten špinavý šat.“ Jemu pak řekl: „Pohled, sňal jsem z tebe tvou nepravost a dal jsem tě obléci do slavnostního roucha. 5 Řekl jsem: Vstavte mu na hlavu čistý turban.“ Tu mu vstavili na hlavu čistý turban a oblékli mu šat. Hospodinův posel stál při tom. 6 A Hospodinův posel Jóšuuvi dosvědčil: 7 „Toto praví Hospodin zástupů: Budeš-li chodit po mých cestách a budeš-li střežit, co jsem ti svěřil, budeš obhajovat můj dům a střežit má nádvoří a já ti dám právo přicházet mezi ty, kteří zde stojí. 8 Nuže slyš, veleknězi Jošuo, ty i tvoji druhové, kteří sedí před tebou: Tito muži jsou předzvěstí toho, že přivedu svého služebníka, zvaného Výhonek. 9 Hle, tu je kámen, který kladu před Jóšuu: jeden kámen, na něm sedm očí. Já sám na něm vyryji znak, je výrok Hospodina zástupů, a odklidím nepravost této země v jediném dni. 10 Onoho dne pak, je výrok Hospodina zástupů, pozvete jeden druhého pod vinnou révu a pod fíkovník.“

Dnes pokračujeme v sérii slov o OBNOVĚ – především našeho osobního vztahu s Bohem. Inspiraci čerpáme u těch, kteří obnovovali Jeruzalém po návratu z Babylonského zajetí.

Dnešní slovo, které bylo obrazným proroctvím a zaznělo z úst proroka Zacharjáše, se týkalo velekněze Jošui. A rád bych s Vámi sdílel o tom, co mě na tom textu zaujalo a inspirovalo a také jeho přesah pro nás do dnešní doby.

PROROCTVÍ PRAVÉ A NEPRAVÉ...

Pravé proroctví se naplní – i když možná i způsobem, který se liší od našeho očekávání. Pravé proroctví se zaměřuje na vztah s Bohem – směřuje k Bohu a počítá s jeho působením, falešné se zaciluje na člověka a jeho schopnosti.

CO BYLO ÚKOLEM VELEKNĚZE?

Přinášet oběť usmíření, přimlouvav se za lid. Být tím, kdo přinášeny oběťmi i svým životem ukazuje k Bohu zachránce. Víme, že jedině velekněz směl na den smíření vstoupit do Svatyně svatých – tedy do přítomnosti Boží slávy – a vyslovit jinak nevyslovitelné Boží jméno.

Ješua = Hospodin zachráň! Jméno kněze obnovitele Hospodinova kultu v Jeruzalémě je zároveň prorockým pohledem k „Výhonku“ – tedy k muži stejného jména Ježíši Kristu. O něm v listu Židům víme, že jako pravý velekněz nemusel přinášet nejprve oběti sám za sebe, ale že naopak sám se za nás obětoval.

Vztaženo na nás – **nemusíme Bohu přinášet žádné oběti, stačí, když přijmeme to, že Ježíš byl za nás obětován a nabídneme se do služby Bohu.**

ČÍM SE VELEKNĚZ JOŠUA PROVINIL, ŽE PROTI NĚMU SATAN VZNÁŠÍ ŽALOBU?

Podle všeho nepohlídal své syny – ti si za manželky vzali cizinky a měly s nimi děti. Tyto ženy odváděly své muže k jiné víře, děti neučili Božímu zákonu a dokonce ani řeči izraelského národa. Asi by byl menší problém, kdyby si Židé brali manželky cizinky, které by se přiklonily k uctívání Hospodina. Několik žen cizinek máme i v rodokmenu Ježíše.

Možná i proto Pavel v listu do Korintu varuje před tím, abychom vědomě spojovali svůj život (myšleno manželství a také víru) s lidmi, kteří odmítají Ježíše.

Vztaženo na nás – **přemýšlej nad tím, komu dovolíš, aby vstupoval do tvého života a ovlivňoval ho.**

Jošua měl být tím, kdo je pro ostatní vzorem. On je tím, kdo nechával hřích bez povšimnutí a napomenutí. Svým liknavým přístupem trpěl a napomáhal problémům svého lidu a nesl za ně spoluzodpovědnost.

Vztaženo na nás – **jsi povolán k uctívání Boha** (list Petrův mluví o všeobecném kněžství), neseš za své myšlení, mluvení i jednání zodpovědnost, tvým úkolem je za druhé se modlit, ne o nich roznášet klepy.

KDO JE SATAN?

Žalobce našich bratří, ten který obelhává, manipuluje, pomlouvá. Je to duchovní bytost, která je inteligentnější a bystřejší, než my. Mnohem lépe zpracovává informace a umí s nimi nakládat tak, aby nás poškodil. A nedejme se mýlit, i on zná Boží slova a umí s ním velmi dobře zacházet.

Někdy za něj děláme práci i my sami, když o druhých rozšiřujeme pomluvy, nepravdy, neověřené zprávy, žalujeme, proklínáme.

Vztaženo na nás – **jsme napomenuti k tomu**, abychom nedopřávali místa ďáblu, nedejme si tedy mysl otravovat nepravdou, manipulací či pomluvami, **jsme navíc ujišťováni o tom**, že kromě satana-žalobce stojí před Božím trůnem náš přímlyvce – Ježíš Kristus spravedlivý. Naším úkolem jsou přímlyvy a laskavá napomenutí.

CO JE NÁŠ ŠPINAVÝ ŠAT?

Naše skutky z těla. To, co se Bohu nelíbí. Židé dělali spoustu věcí, o které Bůh nestál.

Bůh nám říká, že až si my sami vzpomeneme na své zlé cesty a nedobré skutky, budeme se sami sobě ošklivit pro své nepravosti a ohavnosti. Pokud si myslíme, že je to přehnané, pak si stačí vzpomenout, komu jsme nedávno ublížili, co zlého jsme někomu řekli a zjistíme, že je nám přinejmenším trapně.

Vztaženo na nás – **to staré máme odkládat jako špinavé oblečení**. A máme se obléci do skutků, které nám připravil Bůh: „zachovávat právo, milovat milosrdenství a pokorně chodit se svým Bohem“.

KDO SNÍMÁ NAŠE NEPRAVOSTI?

To může jedině Bůh – ze svého svrchovaného rozhodnutí. Jsou věci, které dokážeme napravit, jsou skutky, které dokážeme uhradit, ale pak je řada věcí, které žádný člověk nenapraví. Třeba když někoho zabijeme, zmrzačíme, anebo jen pomluvíme.

Vztaženo na nás – pokud máme vinu, **prosme Boha i daného člověka za odpuštění**, pokud sami trpíme tím, že se někdo provinil proti nám, pak se **svěřujeme do Boží péče. Důvěřujeme tomu, že Bůh nám viny odpouští a zároveň bud' me těmi, kdo odpouští druhým**.

DO NAHA!

Pokud měli Jošuu obléci do čistého, pak jej nejprve museli svléknout. Větší hanbou pro něj byly ty šaty špinavých skutků, než jeho nahota před Bohem. Být nahý před Bohem není snížení lidské důstojnosti, nýbrž možnost znovu začít. Vzpomeňme, že na svět přicházíme nazí. I nové narození, nový začátek znamená, že jsme před Bohem nazí. Nejsme nic, staré z nás bylo snato, můžeme být očištěni a jsme oblečeni do nového čistého šatu.

Vztaženo na nás – **před Bohem není nic, co bychom mohli ukrýt**. Špínu je potřeba ze sebe dostat všechnu. (Narnie – Plavba Jitřního poutníka, Edmundova zkušenost.)

SLAVNOSTNÍ ROUCHO A ČISTÝ TURBAN (ČELENKA)

Aby Jošua mohl plnit svůj úkol, musel k tomu být náležitě oblečen a součástí jeho oblečení byla i čelenka (či turban), která ukazovala na jeho postavení. To postavení si neuchvátil velekněz sám, byl k tomu Bohem povolán a bylo to potvrzeno jeho okolím.

Vztaženo na nás – **je to Bůh, kdo ti navrací tvou lidskou důstojnost.** Nemůžeš to nikdy udělat ty sám. Možná jsi kdysi byl zloděj, podvodník, opilec, lhář, vrah, násilník, pomlouvač, pokud si se vydal na milost Bohu, pak je ti, jako Božímu dítěti navracena tvoje lidská důstojnost. Pokud jsi svěřil svůj život Ježíši, pak nikdo nemůže ohrozit tvou lidskou důstojnost, i kdyby ji ponižoval.

Pokud jde o tvé postavení, nesnaž se uchvátit něco, co ti nenáleží jenom proto, že si myslíš, že máš na to právo. Čekej na Boží povolání a s ním i na potvrzení od druhých. Nemusíš si na nic hrát – ani před Bohem, ani před druhými lidmi. Pokud Bohu důvěřuješ, pak mu důvěřuj i v načasování, o nic nepřijdeš. Izajáš říká, že „...ten, kdo věří, nespěchá...“

ZASLÍBENÍ S PODMÍNKOU A JOŠUA ZACHRÁNCE

Velekněz Jošua a muži kolem něj byli těmi, kdo měli chodit po Božích cestách – tedy znát a uplatňovat Boží slovo v životě Božího lidu. Neměli žít z pocitů, ani své moudrosti, ani své síly. Jejich úkolem bylo obhajovat Boží dům – tedy připomínat Boží nařízení a naplňovat je a střežit nádvoří – přinášet ty správné oběti a přímlyvy za lid, nedopustit, aby se smíchalo nečisté s čistým.

Vztaženo na nás – **jsme povoláni ke všeobecnému kněžství.** Nemáme žít z pocitů, nemáme žít z vlastní moudrosti či síly. K tomu, abychom obstáli, potřebujeme znát Boží slovo a Boží moc. **Naši úkolem není pomlouvat druhé, ale přimlouvat se za druhé.**

Výhonek je znamením obnovy života. Vyráží, aby ukázal sílu tam, kde se zdál život ztracený a zahubený. Jošua a muži kolem něj mají sami být zárukou toho, že Výhonek se objeví, aby v jediný den sňal hříchy ze svého lidu i z celého světa.

Vztaženo na nás – víme, že „...spása není z nás, je to dar Boží milosti, aby se nikdo z nás nemohl chlubit...“ **Naším úkolem je být poctivými, důvěryhodnými svědky plnými Božího slova, moci i milosrdenství,** aby se Výhonek – Ježíš Zachránce mohl jednoho dne objevit v životech našich doposud nevěřících sousedů, přátel, příbuzných...

Ámen.

Petr Plaňanský (KS Nymburk 3. 2. 2019)